

άθασια ή, άμάρτ. άθαδία Κύπρ. άχαδία Κύπρ. άσ-σασια Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ του μεσν. ούσ. άθασία.

Άμυγδαλή ένθ' άν.: 'Η άθαδία μας 'έν έκαμεν 'φέτι πολλά άθάδία Κύπρ. || Άσμ.

Άθ-θήσαν ούλλα τὰ δεντρά τθ' ή άθαδία τ' άθάσιν αυτόθ.

'Η άθαδία της 'Αιδές άν έθ' άθάδς' άς έθη (καθαρογλώσσ.) αυτόθ. Υπό τον τύπ. Άθαδίες και τοπων. Κύπρ.

άθασόγαλο τό, άμάρτ. χασόαλον Κάρπ. δασόαλο Πάτμ. άσ-σασόαλους ό, Λυκ. (Λιβύσσ.) χασόαλος Μεγίστ.

Έκ των ούσ. άθάσι και γάλα.

Τό έξ άμυγδάλων εκχύλισμα, γαλάκτωμα ένθ' άν. Συνών. ιδ. έν λ. άθάσι 2.

άθασούδα ή, Κύπρ.

Υποκορ. του ούσ. άθασία.

Η μικρά άμυγδαλή: 'Η άθασούδα άρκεπεν νά κάμνη άθάδία (άρκεπεν = ήρχισε).

άθασούδιν τό, Κύπρ.

Υποκορ. του ούσ. άθάσι.

Τό μικρόν άμύγδαλον.

άθασόφυλλον τό, Κύπρ.

Έκ των ούσ. άθάσι και φύλλο.

Ρόφημα εκ βεβρασμένων φύλλων άμυγδαλής ή άμυγδάλου και όλίγου λιναροσπόρου θεωρούμενον ως μαλακτικόν του στήθους.

άθασωτός επίθ. Κύπρ.

Έκ του ούσ. άθάσι και της παραγωγικής καταλ. -ωτός.

Όμοιος προς άμύγδαλον, άμυγδαλωτός, άμυγδαλοιδής, συνήθως επί όφθαλμών: Τ' άμμάδκια 'τδείνης της κοπέλλας έν' άθασωτά. || Άσμ.

Λαλούν πώς έν' άθασωτά τθαί νάκ-κον χολιασμένα (νάκ-κον=όλίγον).

άθαφτος επίθ. κοιν. και Πόντ. (Οίν. Όφ. Τραπ. Χαλδ.) άθαφτους Ήπ. άθαφος Πόντ. (Όφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Έκ του άρχ. επίθ. άθαπτος. Ή λ. και παρὰ Σομ.

1) Ό μή ταφείς κοιν. και Πόντ. (Οίν. Όφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): 'Αφήκαν τον πεθαμένο τρεις μέρες άθαφτο κοιν. 'Αποθαμένο άθαφος έν' άκόμηνο (αποθαμένο άντι ό αποθαμένος) Όφ. || Φρ. Πεθαμένος κι άθαφτος (ύπερβολικώς ώχρός) Κέρκ. Παξ. κ. ά. Είναι πεθαμένοι κι άθαφτοι (εύρίσκονται είς λίαν δυσχερή θέσιν) Πελοπν. (Μάν.) κ. ά.

2) Ό μή καλυφθείς έν τή έστία διά της πεπυρωμένης άνθρακιās προς όπτησιν, επί ζύμης Πόντ. (Όφ.): 'Αθαφο έν τó ζ'μάρι.

άθεα έπίρρ. Κρήτ. Κώς Νάξ. ('Απύρανθ.) κ. ά.

Έκ του επίθ. άθεος. Ή λ. και παρὰ Σομ.

'Ανηλεώς ένθ' άν.: Τον έδείρανε άθεα Κώς. Σήμερα του τσοί 'δωκα άθεα 'Απύρανθ. Συνών. άλύπητα.

άθεια ή, Τσακων.

Τό μεταγν. ούσ. άθεια.

'Ελλειψις πίστεως προς την ύπαρξιν Θεού.

άθειάφιστος επίθ. σύνηθ. άτειάφιστους Μακεδ. άτειάφιος Πελοπον. (Κορινθ.) άδειάφιστος Εϋβ. (Κονίστρ.) άδειάφιος Κεφαλλ. άδειάφιστος Παξ. άκειάφ'γους Στερελλ. (Αίτωλ.)

Έκ του στερητ. ά- και του επίθ. *θειάφιστος < θειάφίζω.

Ό μή διά θείου ραντισθείς, ό μή θειάφισθείς, κυρίως επί άμπέλων σύνηθ.: 'Αδειάφιστο άμπέλι - κλήμα - σταφύλι Κονίστρ. 'Εμειναν τ' άδέλια άδειάφιστα Παξ. Τί νά σοϋ κάμ'νι τὰ δόλια τ' άμπέλια άκειάφ'γα; Αίτωλ. 'Αδειάφιο άδέλι Κεφαλλ. Συνών. άθειάφωτος.

άθειάφωτος επίθ. άμάρτ. άτειάφουτους Μακεδ.

Έκ του στερητ. ά- και του επίθ. *θειάφωτος < θειάφώνω.

'Αθειάφιστος, ό ιδ.

άθελα έπίρρ. Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ήπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πελοπν. (Άρκαδ. Καλαβρυτ.) κ. ά. — ΑΒαλαωρ. Έργα 2,64 (έκδ. Μαρασλή) ΓΜαρκορ. Μικρά ταξιδ. 170 άθιλα Θράκ. (Αίν.) Μακεδ. κ. ά. ανάθελα Νάξ. Πελοπν. (Βαλτέτσ.) Σύμ.

Έκ του επίθ. άθελος.

'Ακουσίως, χωρίς νά τó θέλη τις ένθ' άν.: 'Αθελά μου Καλάβρυτ. 'Αθελα της μάννας μου - των γονεων μου κτλ. αυτόθ. Παρεξηγήθηκα άθελά μου αυτόθ. 'Η γραιά άθελα κρεμάστηκε 'ς τó λαιμό δου Σωζόπ. 'Ανάθελά μου τὰ πούλησα Νάξ. 'Ανάθελα τον έφεραν Σύμ. || Ποίημ.

Για νά μή πάρη τή βοή άθελα και τή φέρη ΑΒαλαωρ. ένθ' άν.

Μήν έχης βάρος, άθελα μοιρολογούν εκείνοι ΓΜαρκορ. ένθ' άν. Συνών. άβουλα 1, άβουλής, άγνωμα, άγνωμάτιστα, άθέλητα.

άθέλητα έπίρρ. Ήπ. κ. ά. — ΓΔροσίν. Φωτερ. σκοτάδ. 117, ΚΘεοτόκ. Καραβέλ. 50, ΑΚαρχαβίτσ. Ζητιάν. 237 — Λεξ. Λάουνδ.

Έκ του επίθ. άθέλητος. Ή λ. και παρὰ Σομ.

'Αθελα, ό ιδ., ένθ' άν.: 'Αθέλητα τον έχτύπησα Ήπ. Πρωτόπεσαν άθέλητα τὰ μάτια του άπάνου 'ς τó λείψανο ΚΘεοτόκ. ένθ' άν. Τους άνάγκασε νά πισωδρομήσουν άθέλητα ΑΚαρχαβίτσ. ένθ' άν. || Ποίημ.

'Ενοιωσα κατι άθέλητα κοντά του νά με σύρη ΓΔροσίν. ένθ' άν.

άθέλητος επίθ. ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι αντίλογ. 77 ΚΠαλαμ. 'Υμν. 'Αθην. 2 48 άνηθέλητος Θράκ. (Σαρεκκλ.) άνηθέλητους Μακεδ. (Μελέν.)

Τό μεσν. επίθ. άθέλητος. 'Ότι ή λ. και άρχ. μαρτυρεί τó έπίρρ. άθέλητως.

1) 'Ακούσιος ΚΠαλαμ. ένθ' άν. ΓΒλαχογιάνν. ένθ' άν.: Καί τώρα θά τον κινήσουμε έρημο χωρίς τ' άκριβό του ταίρι, γαμπρόν άθέλητο κι άγύριστο σέ γάμο θλιβερό ΓΒλαχογιάνν. ένθ' άν. || Ποίημ.

..... άθέλητος ό στοχασμός μου πάει 'ς τοίς πεντάμορφες θεές του κόσμου

